

Parlamentu ČR a se členy Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Ze své mise vypracovali experti osmistránkovou zprávu. Například k budoucímu postavení Rady ČR pro RTV se v dokumentu uvádí: „Konzultanti vyjádřili nanejvýš vážné výhrady vůči skutečnosti, že Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vedle toho, že jmenuje členy Rady ČR pro RTV, má mít též možnost Radu rozpustit, pokud tato nebude řádně vykonávat své funkce. Zdůraznili, že by to závažným způsobem podkopávalo nezávislost Rady, přestože předmětný návrh zákona uvádí, že Rada ČR pro RTV je nezávislý orgán. Konzultanti byli informováni, že se rovněž studuje jiná varianta, podle které by při jmenování a eventuálně při rozpuštění Rady měla mít slovo nejen Poslanecká sněmovna, ale rovněž Senát. I když by toto mohl být způsob, jak snížit riziko politického vměšování do činnosti Rady, neboť v každé z těchto dvou parlamentních komor může mít většinu jiné politické skupení, zastávají konzultanti názor, že k zachování nezávislosti Rady ČR pro RTV by bylo možno přijmout ještě jiná nebo dodatečná opatření.“ (Viz „Report of the Council of Europe Expert Mission on the draft Radio and Television Broadcasting Act of the Czech Republic.“)

30. září 1999 – Ministr kultury Pavel Dostál odeslal vládě k projednání návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Navrhovaná právní úprava předpokládala, že nahradí dva dosud platné zákony – zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 103/1992 Sb., o Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů. V návrhu zákona byl oproti dosud platné právní úpravě upřesněn pojem „rozhlasové a televizní vysílání“ a nově zaveden pojem „převzaté vysílání“. V souvislosti s tím byl nově definován také „provozovatel rozhlasového a televizního vysílání“ tak, aby mezi jeho základní pojmové znaky náleželo sestavování původního programu a odpovědnost za jeho obsah. Právě tím se měl provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání odlišit od provozovatele převzatého vysílání, který původní programy nevysílá (pouze je v nezměněné podobě přejímá) a nemá odpovědnost za jejich obsah. V návrhu zákona byly dále nově definovány další pojmy, například „programová síť“. Nově a podrobněji, než tomu bylo dosud, návrh zákona formuloval postavení, úkoly a strukturu regulačního orgánu. Návrh vycházel z toho, že členové Rady Úřadu pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „Rada Úřadu“), která je kolektivním orgánem s rozhodovací pravomocí, by měli být i nadále voleni pouze Poslaneckou sněmovnou. Volebnou Sněmovnou by měl být rovněž předseda Úřadu pro rozhlasové a televizní vysílání, neboť ten by měl v Radě Úřadu působit z titulu své funkce. Rada Úřadu měla mít podle návrhu včetně jejího předsedy i nadále 13 členů. Nově byl do návrhu zapracován tzv. rotační princip volby členů Rady Úřadu, který měl zajistit kontinuitu činnosti tohoto orgánu a měl vyjadřovat jeho určitou nezávislost na momentálním rozložení politických sil ve společnosti. Návrh rozšiřoval pravo-

moci Rady Úřadu pro rozhlasové a televizní vysílání, zpřesňoval podmínky vydávání licencí a prostor pro volné správní uvážení regulačního orgánu v rámci řízení o vydávání licence omezil na nezbytně nutnou míru. V souladu s předpokládaným vstupem České republiky do Evropské unie návrh nově zaváděl podporu evropské tvorby v televizním vysílání.

2000

5. ledna 2000 – Vláda premiéra Miloše Zemana (ČSSD) schválila návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Právní normu předložil kabinetu ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD). Navrhovaná právní úprava počítala s tím, že nahradí dosud platný zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 103/1992 Sb., o Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Návrh nového zákona upřesňoval pojem „rozhlasové a televizní vysílání“ a nově zaváděl pojem „převzaté rozhlasové a televizní vysílání“. Nově a podrobněji, než tomu bylo dosud, byly v návrhu zákona formulovány úkoly, postavení a struktura regulačního orgánu. Regulační orgán – Rada pro rozhlasové a televizní vysílání – měl být podle návrhu volen různými orgány: 5 členů mělo být voleno Poslaneckou sněmovnou, 5 členů Senátem a 3 členové měli být jmenováni prezidentem republiky. Tento způsob ustanovování regulačního orgánu měl podle ministra kultury Pavla Dostála přispět ke zvýšení jeho nezávislosti, plurality a rozmanitosti zastávaných názorů. Tato část návrhu zákona byla zcela odlišná od návrhu, který předložil ministr kultury vládě 30. září 1999 (viz). Do úpravy licenčního řízení se promítly některé zkušenosti z dosavadní praxe udělování licencí. Návrh zákona především důsledně potlačoval vytváření tzv. servisních organizací a trval na tom, aby nedílnou odpovědnost za vysílání program měl ten, komu byla licence vydána, tj. vždy provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání. Práva a povinnosti provozovatelů byly v návrhu zákona upraveny podrobněji než v dosavadní právní úpravě. Nově byla zavedena, v souladu s předpokládaným vstupem České republiky do Evropské unie, podpora evropské tvorby v televizním vysílání. (Kompletní znění vládního návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání viz sněmovní tisk 482 a vládního návrhu zákona související s rozhlasovým a televizním vysíláním viz sněmovní tisk 483.)

7. ledna 2000 – „Ředitelům soukromých elektronických médií se příliš nezamlouvá vládní návrh zákona o rozhlasovém a televizním vysílání,“ informovala Česká tisková kancelář (ČTK). Například podle prezidenta rozhlasových stanic Frekvence 1 a Evropa 2 Michela Fleischmanna způsobí vládní předloha „smrt rozvoje rozhlasového trhu v ČR“. Za špatný považoval návrh zákona také ředitel Rádía Impuls Jirí Hrabák. Chybou podle něj bylo, že návrh zákona spojoval otázky podnikání v mediální sféře s obsahem vysílání. „Jakékoli podnikání musí mít pravidla, v případě licencí pro rádia samo-

zřejmě zpřísněná. Jde třeba o transparentnost vstupujícího kapitálu, tam musí být veřejná kontrola. S tím souhlasím, ale stanovování, na kolik procent může kdo vstupovat, to je nesmysl a nemá to nic společného s podnikáním," citovala ČTK Hrabáka. V návrhu zákona bylo stanoveno, že první dva roky po získání licence může do společnosti, která licenci drží, vstoupit další společník jen do výše podílu 34 procent. Tento postup kritizoval i Fleischmann. Nelíbila se mu ani skutečnost, že v zákoně bylo spojeno vysílání televizní a rozhlasové: „To jsou nesouměřitelné věci. Televizní reklamní trh má 42 procent celku, rozhlasový 7 procent.“ Podle něj autoři zákon zpracovávali pouze z pohledu provozování komerční televizní stanice. Markéta Havlová, právní zástupkyně společnosti CET 21 (držitel licence k vysílání TV Nova), v rozboru vládní předlohy zákona upozornila zejména na fakt, že v souvislosti se zavedením povinné kvóty evropských děl v programu nebyl brán ohled na ekonomické možnosti českého mediálního trhu. CET 21 se nelíbilo ani rozšíření sankcí za porušení zákona o vysílání, zejména dočasný zákaz vysílání, zkrácení platnosti licence i „astronomický nárůst výše pokut“. Havlová kritizovala i způsob prodlužování licence (viz „Ředitelé rádií hodnotí nový zákon o televizi a rozhlasu záporně“, ČTK, 7. 1. 2000, 17.41 hodin). (Dále viz 17. 1., 24. 1., 31. 1., 7. 2. a 7. 3. 2000.)

17. ledna 2001 – Prezident rozhlasových stanic Frekvence 1 a Evropa 2 Michel Fleischmann se obrátil otevřeným dopisem na zástupce poslaneckých klubů a členy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky. Ve svém dopise Fleischmann vyslovil ostrý nesouhlas s vládní předlohou zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání: „Již několikrát jsem se snažil vám předat informaci o znepokojení (všech) rádií při formulaci zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Také jsem doufal, že připravovaný zákon, který byl posléze předložen vládě ke schválení, bude vládou značně pozměněn, ne-li vrácen k přepracování. Nestalo se tak. Tento zákon nás zneklidňuje z jednoduchého důvodu. Je státně dirigistický a dokonce až likvidační, co se týče rozhlasového dění v České republice. Vážení, apeluji na vás, abyste podpořili náš požadavek a oddělili v novém zákoně rozhlasovou a televizní regulaci, tak aby rozhlasový trh byl brán obdobně jako v evropských zemích a mohl takto hrdě vstoupit do Evropy. Věřím také, že nepodpoříte žádné zákony, které by znamenaly neodůvodněné zásahy do svobody podnikání,“ napsal ve svém dopise prezident rozhlasových stanic Frekvence 1 a Evropa 2. (Dále viz 7. 1., 24. 1., 31. 1., 7. 2. a 7. 3. 2000.)

21. ledna 2000 – Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR začala projednávat v tzv. prvním čtení vládní návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Především poslanci ODS a US podrobili vládní návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání kritice. Například poslanec Ivan Langer (ODS) v rozpravě nad vládním návrhem uvedl: „Nyní mi dovoluňte několik poznámek ke konkrétním nedostatkům – z mého pohledu – před-

loženého zákona. Je to nadměrná regulace. Omezování svobodného prostoru pro podnikatelské aktivity provozovatelů. Neúměrné posílení postavení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Nejasnost některých ustanovení. Mám teď na mysli např. licenční plán, prodloužení licencí apod. Zavádění některých „přežitých“ a v EU postupně přehodnocovaných evropských norem. Nivelizace jednotlivých druhů vysílání. Problematika sankcí. Otázka regionálního a lokálního televizního vysílání.“ Kritické výtky poslanců se týkaly i té části vládního návrhu zákona, která vychází ze směrnice Evropské unie „Televize bez hranic“. (Dále viz 25. 1. 2000.)

24. ledna 2000 – Podle generálního ředitele TV Nova Vladimíra Železného zlikviduje vládní návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání soukromá elektronická média v České republice. Vladimír Železný kritizoval předlohu na tiskové konferenci s tím, že představitelé médií navrhovali ministerstvu kultury zcela jinou podobu zákona. „My zejména věříme, že poslanci použijí svou iniciativu a své možnosti,“ řekl podle ČTK Vladimír Železný. Úředníci z Ministerstva kultury si podle generálního ředitele TV Nova vzali návrh zákona z profesního mediálního panelu, v němž pracovali zástupci médií i regulačních orgánů státu, jako poučení o tom, co by média chtěla, a vypracovali zákon přesně opačný. Vladimír Železný míní, že výsledná podoba zákona je v rozporu s přísliby ministra kultury Pavla Dostála (viz „Železný: Nový zákon zlikviduje soukromá elektronická média“, ČTK, 24. 1. 2000, 13.10 hodin). (Dále viz 7. 1., 17. 1., 31. 1., 7. 2. a 7. 3. 2000.)

25. ledna 2000 – Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila v tzv. prvním čtení vládní návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Poslanec Josef Jalůvka (ODS) sice v závěru rozpravy navrhl, aby byl mediální zákon vrácen vládě k přepracování – a to s termínem předložení 30. 6. 2000, jeho návrh však podpořili ze 182 přítomných zákonodárců 74 poslanci (všichni poslanci ODS a US), 96 poslanců bylo proti (poslanci ČSSD, KSČM a KDU-ČSL). Vládní verze návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání tak prošla tzv. prvním parlamentním čtením.

31. ledna 2000 – Asociace provozovatelů soukromého vysílání (APSV) vnesla zásadní námítky vůči vládnímu návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Informoval o tom týdeník Strategie. Připomínky Asociace se týkaly například nového postavení Rady ČR pro RTV, a to jak pro příliš široké kontrolní pravomoci, tak pro způsob její volby (5 členů Rady má volit Poslanecká sněmovna, 5 Senát a 3 prezident), který ji činí podle kritiků prakticky neodvolatelnou. APSV kritizovala i to, že zákon nerozlišuje mezi rozdílnou velikostí rozhlasového a televizního trhu a že na rozdíl od zvyklostí v EU reguluje současně vlastnictví médií i programovou skladbu: „Zákaz křížení vlastnictví médií by měl údajně zabránit informačním monopolům a zajistit pluralitu informací. Může ale vést k přesnému opaku, protože informační pluralita, vycházející z vlastního nezávislého zpravodajství, je drahá. Aby

média mohla zajistit pluralitní informace, musí být silnými subjekty a mít možnost se rozvíjet buď v oblasti programu nebo v otázce vlastnictví. Regulace obojího povede k ochuzení médií, které se projeví právě na informační pluralitě," citoval týdeník Strategie prezidentů rozhlasových stanic Frekvence 1 a Evropa 2 Michela Fleischmanna (viz „Zákon o vysílání prošel prvním čtením“, Strategie č. 5/2000, str. 22).

7. února 2000 – Generální ředitel TV Nova Vladimír Železný kritizoval na semináři o nezávislosti médií, který uspořádalo Centrum pro ekonomiku a politiku, vládní návrh zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Železný prohlásil, že se vláda chystá svázat tuzemská média, aby byla na státu závislá. „Žijeme v době, kdy se svět a zejména západní Evropa díky rozvoji elektronických médií prudce sune k éře liberalizace a deregulace. Důvodem, proč byla regulace ve dvacátých letech zaváděna v rozhlasu, byl omezený počet frekvencí. Tato překážka však nyní padá díky novým přenosovým cestám (zejména digitalizaci), které samy o sobě umožní znásobit počet frekvencí na čtyřnásobek. Bohužel, v rozporu s tímto celosvětovým trendem liberalizace a deregulace u nás nastává trend opačný, o čemž svědčí poslední novela zákona o rozhlasovém a televizním vysílání...," uvedl generální ředitel TV Nova. Podle Železného navrhovaná právní norma skrývá řadu „klacků“, které si politici připravili, aby měli možnost ovlivňovat média ve volebním období. (Viz „Zákon o vysílání – vynikající klacek na televizi“, Sborník textů ze seminářů Centra pro ekonomiku a politiku č. 4/2000, str. 33–37.)

7. března 2000 – Generální ředitel TV Nova Vladimír Železný se obrátil dopisem na členy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky s výhradami k vládnímu návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. „Vládní návrh zákona je příliš rozsáhlý a nepřehledný. Některá zásadní ustanovení nejsou provázána např. důvody zrušení licence, prodloužení licence, maximální pokuty. Vládní návrh zákona zpřisňuje dosud platnou právní úpravu, aniž by zpřísnění kompenzoval možnostmi, které dává Úmluva o televizi bez hranic. Přitom zpřísnění se ve většině případů netýká kompatibility s Úmluvou o televizi bez hranic. Vládní návrh zákona téměř nebere v úvahu skutečnost, že v této zemi existuje duální systém vysílání; vůbec nedefinuje veřejnoprávní službu a dokonce vypouští ustanovení § 9 zákona č. 468/1991 Sb., které stanovilo alespoň nějaké povinnosti provozovatelům ze zákona," napsal ve svém dopise generální ředitel TV Nova Vladimír Železný.

23. března 2000 – Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky uspořádala veřejné slyšení zástupců vysílatelů a mediálních rad k vládnímu návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Mediální podnikatelé znovu zopakovali své výhrady k vládnímu návrhu zákona. Například generální ředitel TV Nova Vladimír Železný prohlásil, že vládní návrh nevytváří rámec pro dobrý a spolehlivý rozvoj elektronických médií v České republice. Naopak ho v některých aspektech

výrazně poškozuje. Podle Železného jsou v jiných evropských zemích podmínky mnohem příznivější. „Pod rouškou sjednocení s evropskou legislativou jde návrh zákona mimořádně vysoko nad její rámec. Návrh nedává jistotu podnikání v této oblasti. Při zachování požadavku, aby naše zákonná norma byla sjednocena s evropskou normou, je potřeba zachovat prostředí, ve kterém se naše elektronická média mohou spolehlivě rozvíjet a budou užívat všech výhod (včetně výhod evropské legislativy),“ prohlásil Vladimír Železný. Zároveň navrhl, aby vládní návrh zákona byl komplexně přepracován a jako pozměněný návrh by měl pokračovat v legislativním procesu v Poslanecké sněmovně. „Pokud bude zákon schválen v této formě, bude Česká republika jedinou zemí, která přijme takto přehnané doporučení Komise Rady Evropy. Provozovatelé českých elektronických médií v naší zemi se dostanou na periferii mimo evropské mediální dění," doplnil Železného prezident soukromých rozhlasových stanic Frekvence 1 a Evropa 2 Michel Fleischmann. I on navrhl, aby byl vládní návrh zákona přepracován. Předseda Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání Josef Josefík uvedl, že zásadní nedostatek vidí v rovině definičního aparátu zákona. Podle něj jde Radě o jasnou, uspokojivou a transparentní jednoznačnou definici základních pojmů, které se vztahují k vysílání. Navrhovaná norma slučuje zákon o Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání se zákonem o provozování rozhlasového a televizního vysílání, přesto v něm Josef Josefík postrádá jasné odlišení postavení Rady a postavení Úřadu Rady. (Viz „Zápis z mimořádné schůze Stálé komise poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky ze dne 23. března 2000.“)

6. dubna 2000 – „Poslanci KDU-ČSL zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání v dosavadní podobě v závěrečném hlasování nepodpoří," na tiskové konferenci strany to oznámil člen sněmovní komise pro sdělovací prostředky Jaromír Talíř (KDU-ČSL). Podle jeho slov poslanecký klub KDU-ČSL hlasoval v lednu (viz 25. 1. 2000) pro tento zákon pod podmínkou, že bude výrazně přepracován, což se zatím nestalo. „Nezbývá mi než konstatovat, že v této podobě... podpoříme zamítnutí zákona," citovala agentura ČTK poslance Talíře. Své výhrady k vládnímu návrhu právní normy shrnul do tří bodů: definice a postavení Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, přidělování licencí a povinnosti ukládané provozovatelům rozhlasového a televizního vysílání. KDU-ČSL se podle Talíře kloní k německému modelu mediální rady, která by byla daleko početnější než nynější, a nominace na její členy by předkládaly profesní sdružení a spolky. (Viz „Lidovci zákon o vysílání v dosavadní podobě nepodpoří“, ČTK, 6. 4. 2000, 13.10 hodin.)

19. a 20. dubna 2000 – V Lipnici se uskutečnilo výjezdní zasedání Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky. Členové komise zahájili práci na úpravě vládního návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, který Poslanecká sněmovna schválila v lednu v tzv. prvním čtení (viz 25. 1. 2000).

2. května 2000 – Týdeník Strategie zveřejnil pod titulkem „Kéž by tu vzniklo něco jako mediální policie“ rozhovor se spoluautorkou vládního návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání Marínou Landovou, ředitelkou odboru hromadných sdělovacích prostředků Ministerstva kultury ČR. Marína Landová v rozhovoru vysvětlovala okolnosti vzniku vládního návrhu zákona. Na závěrečnou otázku, zda neponechává návrh moc velké pravomoci Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, Landová odpověděla: „Jsou země, kde je rada neodvolatelná, a není jich zrovna málo. Faktem je, že pravomoci regulačního orgánu jsou značné, ale znovu říkám, že nejsou o moc větší než v řadě jiných zemí. Kéž už by tady vzniklo něco jako mediální policie.“ (Viz „Kéž by tu vzniklo něco jako mediální policie“, Strategie č. 18/2000, str. 36.) Tento rozhovor pro týdeník Strategie byl jedním z důvodů, proč v červnu ministr kultury ČR Pavel Dostál (ČSSD) odvolal Marínu Landovou z funkce ředitelky odboru hromadných sdělovacích prostředků Ministerstva kultury ČR (viz 3. 6. 2000).

19. května 2000 – Místopředseda výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, člen Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky, poslanec Miloslav Kučera st. (ČSSD) vypracoval komplexní pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Kučerův komplexní pozměňovací návrh zredukoval počet paragrafů ve srovnání s vládní předlohou na polovinu (vládní návrh měl 148 §, Kučerův návrh 68 §). Kučerova předloha vrátila volbu členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání výhradně do kompetencí Poslanecké sněmovny, snížila rozsah pravomocí regulačního orgánu a celkově byla daleko liberálnější než vládní předloha nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. (Dále viz následující datum a 8. 6. 2000.)

25. května 2000 – Mezi ministrem kultury Pavlem Dostálem (ČSSD) a poslancem Miloslavem Kučerou st. (ČSSD) začal spor o podobu nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Ministr kultury Pavel Dostál napsal rozhořčený dopis předsedovi Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky Ivanu Langerovi, v němž vyjadřuje zásadní nesouhlas s komplexním pozměňovacím návrhem zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, který vypracoval poslanec Miloslav Kučera st. „Vážený pane předsedo, na základě rozpravy, která k vládnímu návrhu zákona o rozhlasovém a televizním vysílání proběhla v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR při jeho prvním čtení, jsem zajistil účast pracovníků Ministerstva kultury ČR na provádění legislativně-technických úprav v souvislosti s předpokládanou přípravou poslaneckého pozměňovacího návrhu. V návaznosti na jednání 9. schůze Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky ve dnech 19.–20. dubna 2000 v Lipnici nad Sázavou se uskutečnily celkem čtyři pracovní schůzky pracovníků Ministerstva kultury s poslancem Mgr. Miloslavem Kučerou st., na jejichž základě byl původní

vládní návrh zákona několikrát postupně upravován do podoby komplexního pozměňovacího návrhu ze dne 17. května 2000, který je posledním výstupem účasti pracovníků Ministerstva kultury na věci. Pozornost byla zaměřena jak na zohlednění závěrů ze shora uvedeného jednání Stálé komise pro sdělovací prostředky, tak na zapracování konkrétních návrhů poslance Mgr. M. Kučery st., přičemž byl brán zřetel na rámec právního řádu, do něhož by měl být nový zákon zasazen. Dne 22. května 2000 Ministerstvo kultury ČR obdrželo od Mgr. M. Kučery st. překvapivě další komplexní pozměňovací návrh – verze 19. 5. 2000 s tím, že tato verze byla dána k dispozici poslancům a měla by být základem pro jednání Stálé komise pro sdělovací prostředky. Z tohoto návrhu je zřejmé, že jeho předkladatel se nakonec rozhodl výsledků spolupráce s pracovníky Ministerstva kultury nevyužít a vzít za základ především návrhy provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání. Návrh naprosto nevyhovuje pravidlům pro tvorbu právních předpisů (neprovázanost jednotlivých částí i ustanovení, použitá terminologie, nesrozumitelnost a neurčitost četných formulací) do té míry, že legislativní závady jsou v jeho rámci neodstranitelné, nemluvě o nerespektování některých základních požadavků Evropské unie. Považuji za korektní, vážený pane předsedo, Vám oznámit, že Ministerstvo kultury ČR se od tohoto návrhu distancuje,“ napsal ministr kultury Pavel Dostál předsedovi Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky Ivanu Langerovi. Spor mezi ministrem kultury Pavlem Dostálem a poslancem Miloslavem Kučerou st. vedl nakonec k tomu, že ministr Dostál stáhl 14. září 2000 (viz) vládní návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání z jednání Poslanecké sněmovny. (Dále viz 28. 6., 30. 6., 7. 9., 13. 9., 14. 9., a 18. 9. 2000.)

3. června 2000 – Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) odvolal k 1. červnu z funkce ředitelky odboru hromadných sdělovacích prostředků Marínu Landovou. Informoval o tom deník MF DNES. Landová následně ve vyjádření pro ČTK ministra Dostála obvinila, že nedokáže čelit tlaku, jehož cílem je přizpůsobit připravovaný zákon o rozhlasovém a televizním vysílání zájmům jednotlivých provozovatelů, které se liší od požadavků Evropské unie. Podle Landové ministr Dostál podlehl tlaku generálního ředitele TV Nova Vladimíra Železného a prezidenta rozhlasových stanic Evropa 2 a Frekvence 1 Michela Fleischmanna, aby zákon prošel v podobě vyhovující jejich zájmům. Oba jmenovaní toto tvrzení odmítli. Landová dále uvedla, že ministr kultury Pavel Dostál jí odvolání ústně zdůvodnil tím, že ho politicky poškodil rozhovor, který poskytla Strategii a v němž se zmínila, že by „neškodilo, kdyby tu bylo cosi jako mediální policie“ (viz 2. 5. 2000). Tisková mluvčí Ministerstva kultury Dita Fuchsová uvedla jako oficiální důvod odvolání to, že Landová jednala v rozporu s požadavky ministra i mediální parlamentní komise pro přípravu zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. „Mimo jiné tím, že filozofii svého návrhu zákona charakterizovala jako vytvoření podmínek pro vznik mediální policie. V tomto duchu se vyjádřila

i pro Strategii," sdělila mluvčí ministerstva Fuchsová na dotaz Strategie, zda zmíněný rozhovor měl skutečně s odvoláním souvislost (Viz „Dostál odvolal Landovou“, Strategie č. 24/2000, str. 4). (Dále viz 26. 6. 2000.)

8. června 2000 – Objevil se třetí návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Společné jednání stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky a sněmovního výboru pro vědu, kulturu, vzdělání, mládež a tělovýchovu proto odročilo projednávání návrhu zákona o rozhlasovém a televizním vysílání na 28. června (viz). Vedle vládního návrhu, upraveného podle dosavadních připomínek mediální komise, a vedle pozměňovacího návrhu poslance ČSSD Miloslava Kučery předložil svůj návrh tzv. mediálního zákona poslanec ODS Petr Pleva. Pleva uvedl, že Kučerův návrh považuje spíše za novelizaci stávajícího zákona než za novou právní normu. Odlišnostmi jeho vlastní verze jsou například odstupňování pokut a návrh na povolení načítání reklamních časů z různých kanálů nejen veřejnoprávním médiím, ale všem provozovatelům (viz „Třikrát mediální zákon“, Strategie č. 24/2000, str. 4).

8. června 2000 – Poslankyně Kateřina Dostálová (ODS) obvinila dva mediální podnikatele z lobbování – a to Michela Fleischmanna a Vladimíra Železného. Stalo se tak při společném zasedání sněmovní komise pro sdělovací prostředky a kulturního výboru. Kateřina Dostálová v rozpravě upozornila, že se jí krátce před jednáním pokoušeli ovlivnit šéfové dvou vlivných médií ve prospěch jednoho z návrhů zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Informovala o tom ČTK. Hospodářským novinám a ČTK Dostálová po rozpravě řekla, že ji telefonoval prezident soukromých rozhlasových stanic Evropa 2 a Frekvence 1 Michel Fleischmann. „Sdílel mi svůj názor, že považoval za zcela samozřejmé, že bude vzat k projednávání za základ návrh pana poslance Kučery,“ citovala ČTK Dostálovou. Další telefonát byl podle ní ze sekretariátu ředitele Novy Vladimíra Železného, ale s ním nakonec nehovořila (viz „Mediální zákon se odkládá, poslanci se dohadují, jak má vypadat“, ČTK, 8. 6. 2000, 17.38 hodin).

26. června 2000 – Ministr kultury Pavel Dostál v rozhovoru pro Strategii zdůvodnil odvolání ředitelky odboru hromadných sdělovacích prostředků Maríny Landové. „Rozpory s paní ředitelkou Landovou začaly v okamžiku, kdy ve výtisku zákona, který mně odevzdala, chybělo ustanovení, čímž by byla poškozena veřejnoprávní televize. Zmíněné ustanovení ovšem obsahoval návrh zákona odevzdaný legislativnímu odboru ministerstva kultury...“ uvedl ministr Dostál v rozhovoru a pokračoval: „Šlo o možnost sčítání reklamních časů na obou kanálech ČT. Zeptal jsem se paní Landové, jak si mohla o vlastní vůli tu změnu dovolit, když přece dobře ví, že jsem již jako poslanec velice dbal na to, aby veřejnoprávní televize nebyla právě v této oblasti poškozena. Paní Landová argumentovala, že jde o její názor. Upozornil jsem ji, že ve své funkci nereprezentuje názory své, ale názory ministerstva a vlády. Poté mi v roz-

hovoru ve Strategii paní Landová namydčila schody obhajobou jakési mediální policie, na což jsou poslanci oprávněně alergičtí. To byl prostě zlý úmysl. Rozhovor se mnou navíc nekonzultovala, ačkoli v něm vystupovala jako státní úředník, nikoli jako soukromá osoba. Jako taková si samozřejmě může říkat, cokoli se jí zlíbí. Jako státní úředník je vázána ve věcech mediální politiky rozhodnutím ministerstva.“ „Respektuje požadavky Evropské unie a stanovuje nějaké podmínky,“ řekl Fleischmann agentuře. Přijatý zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání však podle něj není dokonalý. „Mohl by být více liberálnější,“ poznamenal. Nelíbí se mu například, že zákon stále dosti reguluje podnikání v médiích. Poplatek 200 miliónů za prodloužení licence pro celoplošné televize podle něj není příliš vysoký. „Jediné, co mi vadí, je to, že ty peníze půjdou (Viz „Zákon má hájit veřejný zájem“, Strategie č. 26/2000, str. 32–33.)

26. června 2000 – „S mediálním zákonem bude problém, pokud zde nebude jasné politické zadání a poslanci se nedohodnou, co vlastně chtějí,“ uvedl ministr kultury Pavel Dostál v rozhovoru pro týdeník Strategie. „Pokud jde o názor, že jsme do podoby zákona nedostatečně zapracovali požadavky médií – samozřejmě jsme tam nezapracovali všechno, co chtěla média. Jde přece o zákon, který má chránit veřejný zájem a nikoli pouze a především zájem médií. Zákon na jedné straně nemůže omezovat podnikání v médiích, ale zároveň by měl regulaci docílit, aby televize a rozhlas sloužily veřejnému zájmu, a veřejný zájem, to je především stanovení pravidel hry...“ uvedl ministr Dostál v reakci na kritiku vládní předlohy zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. „Pokud zde nebude jasné politické zadání, pokud se poslanci dokonce z jedné strany nedohodnou, co vlastně chtějí, bude vždy s tímto zákonem problém, který se stane problémem neřešitelným,“ dodal ministr kultury Pavel Dostál. (Viz „Zákon má hájit veřejný zájem“, Strategie č. 26/2000, str. 32–33.)

28. června 2000 – Sněmovní kulturní výbor projednal na svém zasedání znění všech tří pozměňovacích návrhů nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Výbor se usnesl, že Poslanecké sněmovně doporučí zamítnout všechny tři předložené návrhy. (Viz následující datum.)

30. června 2000 – Mediální zákon rozdělil výbory, napsal deník Právo. Sněmovní výbor pro kulturu doporučil, aby sněmovna zamítila návrh nového zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Naopak ve Stálé komisi Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky převládá názor, že se poslanci mají pokusit o schválení nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Stálá komise rozhodla, že základem pro její další jednání se stane komplexní pozměňovací návrh poslance Miloslava Kučery st. (ČSSD), který je v porovnání s původní vládní předlohou podstatně liberálnější. Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) a poslanec Miloslav Kučera st. se podle deníku Právo při jednání dostali do osobního sporu, kdy ministr svého stranického ko-

legu obvinil, že veřejně zpochybňuje jeho práci, a vyzval ho, aby tedy žádal jeho demisi. Kučera Dostála ujistil, že nic takového nechce. Poslanec Miloslav Kučera st. připustil, že svůj návrh tzv. mediálního zákona konzultoval i se zástupci televizních a rozhlasových společností, považuje to ale za přirozené. „Kdybych připravoval divadelní zákon, také bych o něm diskutoval s řediteli divadel,“ citoval deník Právo poslanec Kučera (viz „Mediální zákon rozdělil výbory“, Právo, 30. 6. 2000, str. 3).

7. září 2000 – Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) oznámil členům Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky, že vláda pravděpodobně stáhne svůj návrh zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Což znamenalo, že schválení zákona se oddálí nejméně o několik měsíců. Ministr Dostál zdůvodnil svůj postoj tím, že jeho stranický kolega Miloslav Kučera st. (ČSSD) předložil rozsáhlý pozměňovací návrh, který radikálně mění původní vládní verzi. Podle ministra by se tak norma dostala do rozporu s evropskou směrnicí Televize bez hranic, a navíc by v oblasti médií vytvořila neprůhledné majetkové vztahy. Pavel Dostál míní, že Kučeraův návrh se přiklání více k požadavkům médií než k zájmům veřejnosti, je mnohem liberálnější při udělování a obnovování licencí. „Poslanec Kučera vyhlásil vládě válku, kterou nemůže vyhrát,“ prohlásil ministr kultury. Ministerstvo podle Pavla Dostála předloží zřejmě do konce listopadu pouze novelu, která se soustředí jen na harmonizaci stávajícího zákona o rozhlasovém a televizním vysílání s evropskou legislativou. (Dále viz 13. a 14. 9. 2000.)

13. září 2000 – Vláda se dohodla, že stáhne z Poslanecké sněmovny svou předlohu zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Kabinet premiéra Miloše Zemana tak na svém jednání vyhověl požadavku ministra kultury Pavla Dostála (ČSSD). Ministr Dostál zdůvodnil rozhodnutí vlády rozsáhlým pozměňovacím návrhem svého stranického kolegy Miloslava Kučery, který radikálně mění původní vládní verzi. (Viz 7. 9. 2000.)

14. září 2000 – Vláda vzala zpět svůj návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Stalo se tak na 27. schůzi Poslanecké sněmovny (viz 7. a 13. 9. 2000).

14. září 2000 – Skupina poslanců v čele s Miloslavem Kučera st. (ČSSD) předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání (viz sněmovní tisk 717). Návrh, který kromě Kučery předložili poslanci Petr Bendl (ODS), Petra Buzková (ČSSD) a předseda Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky Ivan Langer (ODS), vychází z komplexního pozměňovacího Kučeraova návrhu a zapracovány do něj byly i návrhy poslance Petra Plevy (ODS). Poslanecký návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání v sobě slučuje dvě dosud platné právní normy (zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání a zákon o Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání). Poslanecká verze zákona umožňuje již udělenou licenci k provozování rozhlasového nebo televizního

vysílání automaticky prodloužit, pokud provozovatel splní zákonné podmínky. Nová právní úprava umožňuje křížení vlastnictví tištěných a elektronických médií, avšak zavádí oznamovací povinnost provozovatelů, pokud dojde k zákonem uvedenému křížení vlastnictví. Počet členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání zůstává stejný (13 členů), nově se však navrhuje, aby Rada byla jmenována a odvolávána předsedou vlády na návrh Poslanecké sněmovny. (Kompletní znění poslaneckého návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání obsahuje sněmovní tisk 717.) (Dále viz 16. 10., listopad 2000 a 29. 11. 2000.)

18. září 2000 – Časopis Týden zveřejnil pod titulkem „Potlesk pro poslance Kučera“ text ministra kultury Pavla Dostála (ČSSD) ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání poslance Miloslava Kučery st. (ČSSD). „Média mnohdy chtějí prosadit v politice své ryze partikulární zájmy. Podobný manévr je připraven v případě vládního návrhu zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, který ve znění pozměňovacího návrhu poslance Miloslava Kučery st. (ČSSD) hájí především zájmy našich rozhlasových a televizních magnátů. Že existují ještě nějaké veřejné zájmy, je tomuto návrhu šumafuk. Samozřejmě, že Kučeraovo autorství je asi stejné, jako autorství mé v případě návrhu vládního zákona. Tedy žádné. Jenže zatímco já mohu s klidným svědomím uvést jména legislativců a mediálních odborníků, kteří vládní návrh vypracovali, nemůže poslanec Kučera uvést jméno jediného, neboť každý z jeho spolupracovníků je nějakým způsobem napojen na mediální lobby. A to samozřejmě není pro ‚jeho návrh‘ právě ta nejlepší reference...“, napsal ministr Dostál a pokračoval: „Předsednictvo vlády rozhodlo stáhnout návrh vládního zákona o rozhlasovém a televizním vysílání z druhého čtení v Poslanecké sněmovně s odůvodněním, že případné přijetí pozměňovacího návrhu, který podal poslanec Miloslav Kučera st., by našim vyjednávačům nepochoybně nesmírně zkomplikovalo jednání o vstupu do Evropské unie, pokud se týče aplikace směrnic v oblasti audiovizí. Nelze se divit, že Kučeraův ideový odpůrce, poslanec a eurorealista Ivan Langer (ODS) panu poslanci Kučeraovi uznale tleská. Jako bývalý divadelník by ovšem měl vědět, že to byl sám velký Molière, který si kdysi povzdychl, že ti, kteří mu včera tleskali, ho dneska z jeviště vypískali. A pokud přesto pořád argumentuje, že ‚jeho‘ zákonodárná iniciativa je vedena dobrými úmysly, pak ať se podívá, čím je dlážděna cesta do pekel.“ (Viz Dostál, P: Potlesk pro poslance Kučera, Týden č. 39/2000, 18. 9. 2000, str. 75.)

16. října 2000 – Vláda odmítla na svém zasedání poslanecký návrh zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Kabinet premiéra Miloše Zemana odůvodnil svůj postoj argumentem, že poslanecký návrh zákona se neslučuje s právem Evropské unie. „Neslučitelný s evropským právem je například při řešení ochrany dětí a mladistvích,“ citovala ČTK slova mluvčího vlády Libora Roučka. Vláda poslaneckému návrhu vyčítá i nevyjasněné, příliš široké pravomoci

Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání – právě tento bod byl však nejčastěji kritizován u původního vládního návrhu. „Některé pasáže poslaneckého návrhu postrádají jednoznačnost a srozumitelnost, čímž dávají Radě pro rozhlasové a televizní vysílání příliš široký prostor pro volné rozhodování bez stanovení přiměřených kritérií. Týká se to především udělování licencí a registrací, dohledu nad dodržováním zákona a ukládání sankcí,“ uvedl Rouček pro ČTK. Legislativní předloha v souvislosti s vyhrazením přenosových cest podle mluvčího vlády nepamatuje na provozování rozhlasového a televizního vysílání, jehož pravidla určuje zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Dalším důvodem pro odmítnutí bylo také to, že vláda v nejbližší době předloží Poslanecké sněmovně vlastní návrh novely nynějšího zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání (viz 15. 11. 2000). (Stanovisko vlády k poslaneckému návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání obsahuje sněmovní tisk č. 717/1.)

Listopad 2000 – Poslanecký návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je slučitelný s právem Evropské unie, pokud v něm budou upraveny: 1) oblast reklamy a teleshoppingu, 2) oblast podpory evropské tvorby a 3) oblast sponzorovaných pořadů. Vyplývalo to z informačního podkladu ke kompatibilitě poslaneckého návrhu zákona (sněmovní tisk 717) s právem Evropského společenství, který vypracoval Parlamentní institut. „Vzhledem k velmi úzkému a na sebe navazujícímu provázání jednotlivých ustanovení doporučujeme, aby předkládaný návrh zákona byl projednáván současně s novelou zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy,“ stálo v dokumentu. (Viz Informační podklad Parlamentního institutu č. 7030717P.)

8. listopadu 2000 – Evropská komise zveřejnila hodnotící posudek o České republice za rok 2000, v němž kritizuje stav české audiovizuální legislativy. Ve dvacáté kapitole Kultura a audiovizuální politika Evropská komise konstatovala: „V porovnání se situací v roce 1999 učinila Česká republika jen omezený pokrok ve sjednocování s audiovizuální legislativou společenství, což je krátkodobá priorita programu partnerství v procesu přidružování. Bylo toho dosaženo přijetím nového tiskového zákona, který vstoupil v platnost v březnu 2000. Zaručuje právo na odpověď v tištěných i audiovizuálních médiích. Návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání byl stažen vládou v září 2000. V posledních letech učinila Česká republika jistý pokrok ve sjednocování s požadavky společenství v audiovizuálním sektoru, ale existující legislativa stále není v souladu s direktivou Televize bez hranic. Je potřeba vyvinout značné úsilí na dosažení úplného sjednocení s *acquis*. Z toho vyplývá, že krátkodobá priorita dokončení legislativního sjednocení s programem partnerství z roku 1999 nebyla dostatečně splněna. Česká republika podepsala, ale ještě neratifikovala Konvenci Rady Evropy o nadnárodní televizi, ani její protokol. Co se týče kapacity státní administrativy, současné kompetence a pravomoci regulačního orgánu by měly být rozšířeny a jeho možnosti posíleny

v souvislosti s plným zavedením požadavků společenství. Odbor masmédií na Ministerstvu kultury ČR se stará o vysílání, film, video a periodický tisk. Počet stálých pracovníků odboru (10) je adekvátní současnému pracovnímu vytížení, ale měl by být zvýšen, aby mohly být plněny nové úkoly v audiovizuální sféře. Česká Rada pro rozhlasové a televizní vysílání by měla být posílena o lidské i technické zdroje, aby mohla uplatnit legislativu, která se připravuje. Zvláštní pozornost by měla být věnována zřízení a pečlivému sledování transparentního a předvídatelného kontrolního systému v tomto odvětví.“

15. listopadu 2000 – Vláda schválila novelu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Novela má sjednotit stávající zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání se směrnicí Evropské unie „Televize bez hranic“. Poslanecká sněmovna tak bude projednávat dva návrhy týkající se zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání – vládní novelu a poslanecký návrh nového zákona. Předloha zákonodárců v čele s Miloslavem Kučerou st. (ČSSD) obsahuje kromě harmonizace s právem Evropské unie i řadu dalších změn, například při udělování licence či křížení vlastnictví v médiích (viz 14. 9. 2000). Vláda se ve svém návrhu po neúspěchu s předlohou nového mediálního zákona ve sněmovně naopak soustředila pouze na požadavky Evropské unie, které zapracovala do novely. (Kompletní znění vládního návrhu novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání obsahuje sněmovní tisk 780.) (Dále viz následující datum.)

29. listopadu 2000 – Poslanecká sněmovna schválila v tzv. prvním čtení oba návrhy týkající se zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání – vládní novelu i poslanecký návrh zákona. „Možná, že si někteří z vás vzpomínají, že jsme na začátku tohoto roku v Poslanecké sněmovně projednávali zákon, který předložil pan ministr kultury, a bohužel, v prvním čtení zprvu panovalo mínění, že by bylo spíše lepší tento zákon odmítnout. Možná, že si také ale pamatujete, že po vzájemné diskusi v poslaneckých klubech i ve Sněmovně samotné jsme se nakonec dohodli, že se pokusíme ve vzájemné spolupráci připravit pro druhé čtení komplexní pozměňovací návrh, jenž by reflektoval všechny oprávněné záporné kritiky a stanoviska těch, jichž se zákon týká, a dostal tedy politicky přijatelnou podobu. Sněmovna tehdy vyhověla a zákon byl propuštěn do druhého čtení. Pravdou ovšem zůstává, že při právě komplexního pozměňovacího návrhu, který byl posláno v Poslanecké sněmovně, resp. výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a Stálé komisi pro sdělovací prostředky předložen, že tento pozměňovací návrh, jenž měl původně přispět k tomu, aby Sněmovna vládní návrh zákona ve znění pozměňovacích návrhů přijala, shledala vláda jako návrh, který neodpovídá původní filozofii jejího návrhu zákona. Pan ministr kultury Dostál na tuto filozofii nepřistoupil a po dohodě a rozhodnutí vlády původní návrh stáhl, a tím pádem nedošlo ani na projednávání onoho komplexního pozměňovacího návrhu. Mám-li být upřímný, bylo mi líto, že mini-

málně půl roku a možná ještě více času ztratila celá skupina poslanců, odborníků, právníků, provozovatelů na poměrně úmorné práci na přípravě tohoto komplexního pozměňovacího návrhu, a že bychom měli tedy nyní výsledek této práce hodit do koše a předstírat, že jsme vlastně nic nevytvořili. Z tohoto důvodu jsme se spolu s několika dalšími kolegy rozhodli podat tento návrh jako poslaneckou iniciativu a tento návrh dostal číslo sněmovního tisku 717 a leží teď před vámi," odůvodnil vznik poslaneckého návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání poslanec Miloslav Kučera st. (ČSSD). Ministr kultury Pavel Dostál při obhajobě vládní verze novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání uvedl: „...hlavním cílem předloženého návrhu zákona, který předkládá vláda, je v této chvíli pouze dosažení slučitelnosti zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání s právem Evropských společenství, s onou směrnicí, která se nazývá ‚Televize bez hranic‘“. Poslanecký návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání (sněmovní tisk 717) podpořilo 120 poslanců ze 126 přítomných, 4 zákonodárci byli proti. Vládní návrh novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání (sněmovní tisk 780) podpořilo 126 poslanců ze 137 přítomných, 1 zákonodárci byl proti.

29. listopadu 2000 – Nový zákon o rozhlasovém a televizním vysílání bude pravděpodobně kompromisem mezi vládní novelou a poslaneckým návrhem, napsala ve svém zpravodajském servisu ČTK. „Dnešní jednání dolní komory naznačilo, že výsledná podoba zákona bude respektovat požadavky Evropské unie a zároveň by mohla český mediální trh částečně liberalizovat, jak požadují někteří poslanci. Sněmovna dnes velkou většinou hlasů jak vládní, tak poslanecký návrh postoupila k projednávání výborům, které by se měly pokusit vytvořit z nich jednu předlohu,“ uvedla ČTK.

2001

1. března 2001 – Mandát stávající Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání by mohl skončit s novým zákonem o provozování rozhlasového a televizního vysílání. S odvoláním na některé poslance o tom informovala Česká tisková kancelář. Podle ČTK někteří poslanci soudí, že Rada ve svém současném složení pracuje špatně, je příliš svázána s politiky, a její mandát by proto měl skončit s novým zákonem o rozhlasovém a televizním vysílání. Tento názor má například Vladimír Mlynář z Unie svobody. Naopak Petr Pleva z ODS a sociální demokrat Miloslav Kučera st. s ním nesouhlasí. Mlynář pro ČTK uvedl, že unionisté by rádi, aby nový zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání nejen ukončil mandát nynějších radních, ale také změnil způsob jejich volby. Podle Vladimíra Mlynáře by o Radě měl vedle Poslanecké sněmovny rozhodovat i Senát a kandidáty by měly předkládat různé společenské organizace, jak je tomu v novém zákoně o České televizi. Mlynář předpokládá, že tato myšlenka najde podporu také u KDU-ČSL. Podobný po-

stup však kritizuje člen mediální komise sněmovny Petr Pleva (ODS). Domnívá se, že nelze srovnávat Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání s Radou České televize. Rada ČR pro RTV je podle něj správný orgán. Pleva soudí, že pokud by se Mlynářova představa uplatnila, mohla by se na návrh společenských organizací obsazovat třeba i ministerstva. Ani Plevova nespokojenost s prací radních není tak velká jako u Mlynáře. Výhrady sice má, řešení ale nevidí ve zvolení nové rady. Další člen mediální komise Miloslav Kučera st. (ČSSD) ČTK řekl, že si myslí „pravý opak“ toho, co Mlynář. Podle Kučery Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání funguje (viz „Budoucnost vysílací rady nejistá, část poslanců žádá její odchod“, ČTK, 1. 3. 2001, 16.30 hodin).

2. března 2001 – Politici se shodují, že výsledek arbitráže mezi společnostmi CME a generálním ředitelem TV Nova Vladimírem Železným neovlivní přijímání nového zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Informovaly o tom Hospodářské noviny (HN). „Můj názor to rozhodně neovlivňuje a jsem přesvědčen, že to neovlivní ani sněmovnu. Neměli bychom přijímat zákony podle momentálních kauz,“ řekl deníku šéf podvýboru pro mediální legislativu Poslanecké sněmovny Petr Pleva (ODS). „Všichni si myslí, že píšeme zákon pro Železného, odmítám to. Francouzský zákon o rozhlasovém a televizním vysílání institut prodloužení licence zná, když se dosavadní držitel licence chová podle zákona a nemá s ním problémy,“ uvedl jeden z hlavních předkladatelů novely zákona, poslanec ČSSD Miloslav Kučera st. „Má televize Nova problémy se zákonem? Arbitráž, kterou prohrál pan Železný, prohrál jako soukromá osoba, ale licence přece není psána na něj, ale na CET 21. Jestliže CET 21 požádá o prodloužení licence, bude muset Rada zvažovat, zda její držitel neměl problémy se zákonem. Pokud by je neměl, není důvod, proč by neměl mít dál licenci,“ řekl HN Kučera. „Pan Železný dlouhodobě ovlivňuje mediální scénu, ale nemyslím si, že jeho spor se CME přijímání novely zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ovlivní,“ uvedl pro HN místopředseda Unie svobody Vladimír Mlynář. „Nejpříjemnější cesta by byla přijmout novelu tak, aby v ní byly zahrnuty jen požadavky Evropské unie, tím myslím směrnici Televize bez hranic a aby mi třeba Poslanecká sněmovna uložila vypracovat zcela nový zákon,“ prohlásil podle deníku ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD). (Viz „Arbitráž nový zákon neovlivní“, Hospodářské noviny, 2. 3. 2001, str. 2.)

2. března 2001 – O příští osud Novy se hraje již dnes, napsaly Hospodářské noviny v souvislosti s přípravou nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. „Licence, díky níž televize Nova vydělává ročně stovky milionů korun, vyprší až v roce 2005. Boj o její prodloužení ale již začal. Skupina poslanců z ČSSD a ODS se totiž snaží do zákona o rozhlasovém a televizním vysílání prosadit, aby současní držitelé licencí, pokud neporuší zákon, měli nárok na jejich v podstatě automatické, a tedy bezplatné prodloužení o dalších dvanáct let. To vše se děje v době, kdy se stát snaží získat co nejvíce peněz – například prodejem licence sítě UMTS